

บทที่ ๓

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าสถิติต่างๆ คือค่าสถิติพื้นฐานจากผลการทดลอง ได้แก่ มัชณิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสุ่มกลุ่มทั่วไปเพื่อทดสอบความมั่นคงสำคัญทางสถิติของผลการทดลอง และผลการทดสอบตามลำดับสมมติฐาน

ค่าสถิติพื้นฐานจากผลการทดลอง

ค่าสถิติพื้นฐานจากผลการทดลอง ได้แก่ มัชณิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ระดับต่างๆ ของตัวแปรทั้งสองได้แก่ กลวิธีจินตภาพ (A) และช่วงความจำ (G) ปรากฏดังตาราง ๕

ตาราง 5 มัชณิเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของ
คะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ระดับต่างๆ ของกลวิธีจินตภาพ
(A) และช่วงความจำ (G)

กลวิธีจินตภาพ (A)	ช่วงความจำ (G)			
	สูง (g_1)		ต่ำ (g_2)	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
แบบสอนให้สร้างจินตภาพ (a_1)	15.26	2.28	12.66	3.49
แบบใช้ภาพประกอบ (a_2)	14.47	2.33	11.53	2.64
ไม่มีกลวิธีจินตภาพ (a_3)	12.40	3.85	11.13	3.04

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่าที่ระดับของกลวิธีจินตภาพทั้ง 3 ระดับ
คือกลวิธีจินตภาพแบบสอนให้สร้างจินตภาพ (a_1) กลวิธีจินตภาพแบบใช้ภาพ
ประกอบ (a_2) และไม่มีกลวิธีจินตภาพ (a_3) มีค่ามัชณิเลขคณิตของคะแนน
ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีช่วงความจำสูง (g_1) สูงกว่านักเรียน
ที่มีช่วงความจำต่ำ (g_2) และกลุ่มทดลองที่ได้คะแนนความเข้าใจในการอ่าน
สูงสุดคือ กลุ่มที่มีช่วงความจำสูงและใช้กลวิธีจินตภาพแบบสอนให้สร้างจินตภาพ
ในการอ่านเนื้อเรื่อง ส่วนกลุ่มทดลองที่ได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านต่ำสุด
คือ กลุ่มที่มีช่วงความจำต่ำและไม่มีกลวิธีจินตภาพ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน

เนื่องจากว่าการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบสุ่มกลุ่มทั่วไปโดยมีกลวิธีจินตภาพเป็นตัวแปรอิสระ และช่วงความจำเป็นตัวแปรคุณ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการทดลองแบบสุ่มกลุ่มทั่วไปไม่เดลพสม เพื่อที่จะลดความคลาดเคลื่อนของตัวแปรคุณที่จะส่งผลต่อการทดลอง และก่อนที่จะวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ว่าความแปรปรวนของทุกกลุ่มทดลองจะต้องเป็นเอกพันธ์ ผู้วิจัยจึงทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนโดยใช้วิธีการของชาร์ทเกลย์ (แสดงไว้ในภาคผนวก 2) ผลการทดสอบพบว่าความแปรปรวนของทุกกลุ่มไม่แตกต่างกัน [$F_{max} (6,14) = 2.85 ; p > .05$] นั่นคือความแปรปรวนของทุกกลุ่มทดลองมีความเป็นเอกพันธ์ จากนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการทดลองแบบสุ่มกลุ่มทั่วไป โดยเดลพสม ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการทดลองแบบสุ่มกลุ่มทั่วไป GRB-3 โดยเดลพสม

Source of Variance	SS	df	MS	F
A	72.96	2	36.48	6.29
G	115.60	1	115.60	12.86**
AG	11.66	2	5.83	0.64
Within Cell	755.07	84	8.99	
Total	955.29	89		

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนในตาราง 6 พบว่า

1. กลวิธีจินตภาพ 3 วิธี ได้แก่ กลวิธีจินตภาพแบบสอนให้จินตภาพ กลวิธีจินตภาพแบบใช้ภาพประกอบ และไม่มีกลวิธีจินตภาพ ท่าให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน $[F_{(2,2)} = 6.29 ; p > .05]$
2. ช่วงความจำ 2 ระดับ ได้แก่ ช่วงความจำสูง และช่วงความจำต่ำ มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $[F_{(1,84)} = 12.86 ; p < .01]$
3. ในมีการรับรู้ระหว่างกลวิธีจินตภาพและช่วงความจำ $[F_{(2,84)} = 0.64 ; p > .05]$

การพิจารณาผลการทดสอบความสมมติฐาน

1. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวไว้ว่าถ้าให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยใช้กลวิธีจินตภาพแบบสอนให้สร้างจินตภาพ กลวิธีจินตภาพแบบใช้ภาพประกอบ และไม่มีกลวิธีจินตภาพแล้ว นักเรียนจะได้คะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาชิมเลขอคูณ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งสามกลุ่ม ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 มัชณ์เฉลี่ยคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของ
คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ระดับต่างๆ ของ
กลวิธีจินตภาพ (A)

กลวิธีจินตภาพ (A)	\bar{X}	SD
แบบสอนให้สร้างจินตภาพ (a_1)	13.96	3.18
แบบใช้ภาพประกอบ (a_2)	13.00	2.86
ไม่มีกลวิธีจินตภาพ (a_3)	11.76	3.47

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่ามัชณ์เฉลี่ยคณิตของคะแนนความเข้าใจ
ในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องโดยใช้กลวิธีจินตภาพแบบสอนให้
สร้างจินตภาพ (a_1) กลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องโดยใช้กลวิธีจินตภาพแบบใช้ภาพ
ประกอบ (a_2) และกลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องโดยไม่มีกลวิธีจินตภาพ (a_3) มีค่า
แตกต่างกัน แต่เมื่อทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (ดังปรากฏในตาราง 6)
พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่แตกต่างกัน [$F_{(2,2)} = 6.29 ; p > .05$]
แสดงว่าสมมติฐานข้อนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล นั่นคือ นักเรียนกลุ่มที่
อ่านเนื้อเรื่องโดยใช้กลวิธีจินตภาพแบบสอนให้สร้างจินตภาพ นักเรียนกลุ่มที่
อ่านเนื้อเรื่องโดยใช้ภาพประกอบ และนักเรียนกลุ่มที่
อ่านเนื้อเรื่องโดยไม่มีกลวิธีจินตภาพ มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

2. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวไว้ว่า ถ้าให้นักเรียนที่มีช่วงความจำสูง และนักเรียนช่วงความจำต่ำอ่านเนื้อเรื่องโดยใช้กลวิธีจินตภาพแบบสอนให้สร้างจินตภาพ กลวิธีจินตภาพแบบใช้ภาพประกอบ และไม่มีกลวิธีจินตภาพแล้วนักเรียนจะได้คะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาด้วยค่าเฉลี่ยคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 มัชณิคเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ระดับต่างๆ ของช่วงความจำ (G)

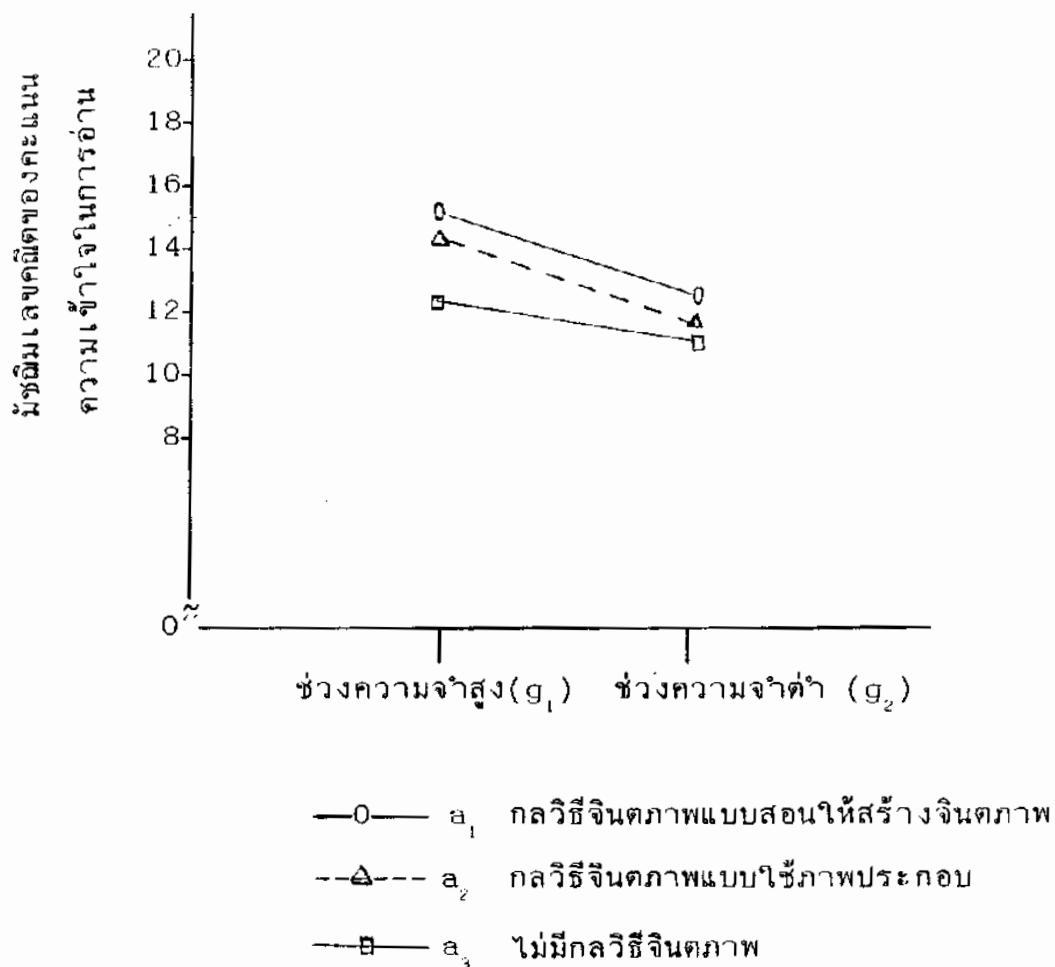
ช่วงความจำ (G)	\bar{x}	SD
ช่วงความจำสูง (g_1)	14.04	3.09
ช่วงความจำต่ำ (g_2)	11.78	3.08

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่ามัชณิคเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่มีช่วงความจำสูง (g_1) และกลุ่มที่มีช่วงความจำต่ำ (g_2) แตกต่างกัน แต่เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดังปรากฏในตาราง 6) พบร่วมมัชณิคเลขคณิตที่ระดับ .01 [$F_{(1,84)} = 12.86$; $p < .01$] แสดงว่าสมมติฐานข้อนี้ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล นั่นคือ นักเรียนที่มีช่วงความจำสูงอ่านเนื้อเรื่องโดยใช้กลวิธีจินตภาพ

แบบสอนให้สร้างจินตภาพ กลวิธีจินตภาพแบบใช้ภาพประกอบ และไม่มี กลวิธีจินตภาพมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีช่วงความจำต่ำที่อ่านเนื้อเรื่องโดยใช้กลวิธีจินตภาพทั้ง 3 แบบ

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวไว้ว่าถ้าให้นักเรียนที่มีช่วงความจำสูง และ นักเรียนที่มีช่วงความจำต่ำอ่านเนื้อเรื่องโดยใช้กลวิธีจินตภาพแบบสอนให้ สร้างจินตภาพ กลวิธีจิตภาพแบบใช้ภาพประกอบ และ ไม่มีกลวิธีจินตภาพ แล้วกลวิธีจินตภาพทั้ง 3 แบบทำให้นักเรียนได้คะแนนจากการแบบทดสอบ ความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันออกไปตามระดับช่วงความจำ หรือมี กิริยาร่วมระหว่างกลวิธีกลวิธีจินตภาพและช่วงความจำ เมื่อพิจารณาเม็ดเงิน เลขคณิต (ดังปรากฏในตาราง 5) จะเห็นว่าผลต่างระหว่างมัชณ์เม็ดคณิต ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่อ่านเนื้อเรื่องโดยใช้ กลวิธีจินตภาพแบบสอนให้สร้างจินตภาพ กลวิธีจินตภาพแบบใช้ภาพประกอบ และ ไม่มีกลวิธีจินตภาพที่ระดับทั้งสองของช่วงความจำแตกต่างกัน แต่เมื่อ ทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติแล้ว (ดังปรากฏในตาราง 6) พบร่วมกัน แตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $[F_{(2,84)} = 0.64 ; p > .05]$ แสดงว่าสมมติฐานข้อนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล นั่นคือ ความแตกต่าง ระหว่างมัชณ์เม็ดคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ใช้กลวิธีจินตภาพ ทั้ง 3 แบบในการอ่านเนื้อเรื่องไม่ขึ้นอยู่กับระดับของช่วงความจำ สามารถ แสดงให้เห็นชัดเจนด้วยกราฟเส้น ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 กราฟแสดงมูลค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียนที่ระดับต่าง ๆ ของกลวิธีจินตภาพ (A) และ
ช่วงความจำ (G)